Εἶναι χαμηλὸ τὸ ἐπίπεδο δημοσίων σχολείων στὶς ΗΠΑ

Πολὺ χαλαρὴ ἡ πειθαρχία τῶν μαθητῶν

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΝΤΑΙ ΕΝΤΟΝΩΣ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὁλονὲν περισσότεροι Ἀμερικανοὶ θεωροῦν ὅτι τὸ ἐπίπεδον τῶν δημοσίων σχολείων των εἶναι χαμηλόν, ὅτι εἰς αὐτὰ ἐλλείπει παντελῶς ἡ πειθαρχία, κυκλοφοροῦν μεταξὺ τῶν μαθητῶν ναρκωτικά, δὲν ὑπάρχουν δὲ ἐπαρκῆ μέσα διδασκαλίας. Τοῦτο εἶναι τὸ συμπέρασμα μιᾶς ἐρεύνης τοῦ Ἴνστιτούτου Γκάλλοπ, ἡ ὁποία ἐγένετο προσφάτως, εἰς τὰς ΗΠΑ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους.

Ἤδη, οἱ φορολογούμενοι καὶ αἱ ὀργανώσεις τῶν γονέων ἔχουν προειδοποιήσει τὰς ἐκπαιδευτικὰς Ἀρχὰς ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἀνεχθοῦν πλέον τὴν ἀνικανότητα τῶν διδασκάλων, τὴν χαλαρὰν πειθαρχίαν καὶ τὴν πτῶσιν τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν μαθητῶν, κατέστησαν δὲ σαφὲς ὅτι τὰ δημόσια γυμνάσια καὶ κολλέγια ὀφείλουν νὰ ἀποδείξουν ταχέως ὅτι εἶναι ἄξια τῶν 100 δισεκατομμυρίων δολλαρίων, τὰ ὁποῖα καταβάλλουν οἱ Ἀμερικανοὶ διὰ τὴν λειτουργίαν των.

Ἡ προειδοποίησις ἐγένετο τὸν παρελθόντα Ἰούνιον ὑπὸ μορφὴν ἑνὸς δημοψηφίσματος διὰ τὴν πρότασιν 13 ἡ ἔκβασις τοῦ ὁποίου προεκάλεσε σοβαρὰν ἀνησυχίαν μεταξὺ τῶν διδασκάλων καὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν Ἀρχῶν τῆς χώρας. Ἡ πρότασις αὕτη ὥρισε τὴν μείωσιν τῶν φόρων ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας, ἡ δὲ ἐγκρισίς της προεκάλεσε τὴν κατάρτισιν παρομοίων προτάσεων καὶ εἰς ἄλλας Πολιτείας. Ἡ χρηματοδότησις τῶν σχολείων γίνεται ἐκ τοῦ φόρου τῆς ἰδιοκτησίας.

Πέραν τούτου, δεκάδες πρυτάσεις, ἀφορῶσαι τὴν ἐνίσχυσιν τῶν σχολείων κατεψηφίσθησαν εἰς δημοψηφίσματα διαφόρων κοινοτήτων. Οὕτω δὲ, οἱ ἐκπαιδευτικοὶ ἐπλήγησαν εἰς τὸ πλέον εὐαίσθητον σημεῖον των, τὸ πορτοφόλι των! Κατόπιν τούτου, πολλὰ σχολεῖα ἀντελήφθησαν τὴν σημασίαν τοῦ μηνύματος ἤδη δέ, προσπαθοῦν νὰ διορθώσουν τὰ σφάλματά των. Ἰδοὺ ὡρισμέναι ἐκ τῶν ἐνεργειῶν των πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν:

1) 34 Πολιτεῖαι ἤρχισαν νὰ ζητοῦν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἑξετάσεων πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀκαδημαϊκῆς μορφώσεως τῶν ἀποφοίτων τῶν γυμνασίων καὶ λυκείων. Αἱ ἐξετάσεις αὗται, εἶναι, ἀσφαλῶς τὸ μεγαλύτερον κίνημα εἰς τὸν τομέα τῆς ἐκπαιδεύσεως μετὰ τὴν καινοτομίαν τῆς «ἐλευθέρας παιδείας» τοῦ 1960.

2) Ἐπανέρχεται εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν, τὸ παλαιὸν σύστημα τοῦ νὰ μένουν οἱ ἀνίκανοι μαθηταὶ ἀνεξεταστέοι, ἀντὶ νὰ προάγωνται ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν ἀνεξαρτήτως τῆς ἀκαδημαϊκῆς των ἐπιδόσεως.

3) Ὁλονὲν περισσότερα σχολεῖα ἀρχίζουν νὰ προσλαμβάνουν τοὺς διδασκάλους κατὰ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον αἱ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις προσλαμβάνουν τοὺς ὑπαλλήλους των, ἐλέγχοντες δηλαδή, διαρκῶς τὴν ποιότητα τῆς διδασκαλίας των καὶ καθιστῶντες αὐτοὺς ὑπευθύνους διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν μαθητῶν.

4) Τὰ γυμνάσια ὅλης τῆς χώρας, ἀντιμετωπίζουν τὸ πρόβλημα τῶν ἀνικάνων μαθητῶν προτρέποντα αὐτοὺς νὰ ἐγκαταλείπουν τὰς σπουδάς των ἐνωρίτερον, χορηγοῦντα εἰς αὐτοὺς ἓν κατώτερον δίπλωμα.

ΟΙ ΕΠΙΚΡΙΤΑΙ

Ὡρισμένοι ἐπικριταὶ λέγουν, ὅτι τὰ μέτρα αὐτὰ ἦλθαν πολὺ ἀργὰ καὶ ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, ἡ χαλάρωσις τῆς προσπαθείας εἰς τὰ σχολεῖα ἦτο τόση, ὥστε ἡ ἐκπαίδευσις ἔχει φθάσει εἰς κρίσιμον σεμεῖον. Οἱ ἴδιοι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ παραδέχονται ὅτι τὰ σχολεῖα δὲν ἐκτελοῦν τὸν προορισμόν των. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ δήλωσις τοῦ Μπέρναρδ Χένεσσυ, καθηγητοῦ εἰς τὸ Κρατικὸν Πανεπιστήμιον τῆς Καλιφορνίας εἰς Χαϊϋουωρδ. Ὁ Χένεσσυ λέγει:

Κατὰ τὴν τελευταίαν 25ετίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ἔχω διδάξει εἰς τὰ πανεπιστήμια τριῶν Πολιτειῶν, βλέπω τὰ πάντα νὰ παίρνουν τὸν κακὸν δρόμον: αἱ δαπάναι, ὁ ἀριθμὸς τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὰ περίτεχνα προγράμματα αὐξάνονται, μειώνονται δὲ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν διδασκάλων, τὰ ἀκαδημαϊκὰ ἐπίπεδα καὶ αἱ ἱκανότητες καὶ ἐπιδόσεις τῶν μαθητῶν».

Ἐπίσημοι ἔρευναι διενεργηθεῖσαι μεταξὺ τῶν σχολείων τῶν ΗΠΑ ἔχουν δείξει ὅτι:

Τὰ 13% τῶν μαθητῶν ἡλικίας 17 ἐτῶν «εἶναι οὐσιαστικῶς ἀναλφάβητοι», ἀνίκανοι νὰ διαβάσουν μίαν ἐφημερίδα, νὰ συμπληρώσουν μίαν αἴτησιν ἢ νὰ ὑπολογίσουν τὰ «ρέστα» τὰ ὁποῖα ἔχουν νὰ λαμβάνουν ἀπὸ ἓν ταμεῖον.

Κατὰ τὸ παρελθὸν φθινόπωρον, 1.700 ἐκ τῶν 7.100 πρωτοετῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ὀχάιο δὲν ἦσαν ἱκανοὶ νὰ χειρισθοῦν ὀρθῶς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν περὶ τὰς 2.000 δὲ ἐκρίθησαν ἀνίκανοι νὰ παρακολουθήσουν τὰ μαθήματα τῶν Μαθηματικῶν. Εἰς πολλὰ πανεπιστήμια τὰ 25% τῶν φοιτητῶν ἀπουσιάζουν ἀδικαιολογήτως ἐκ τῶν μαθημάτων των.

Ἐκπαιδευτικοὶ καὶ ψυχολόγοι ἀποδίδουν τὴν κάμψιν τῆς ἀκαδημαϊκῆς ἐπιδόσεως εἰς τὴν διάλυσιν τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς, εἰς τὴν μειονεκτικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν φοιτητῶν, οἱ ὁποῖοι προέρχονται ἐξ οἰκογενειῶν μεταναστῶν, εἰς τὴν ὑπερβολικὴν παρακολούθησιν τῆς Τηλεοψίας καὶ εἰς τὴν ἐπίδοσιν τῶν μαθητῶν εἰς τὸ κάπνισμα καὶ τὰ ναρκωτικά. Οἱ πλεῖστοι, ὅμως, ἀποδίδουν τὸ κακὸν εἰς αὐτοὺς τούτους τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς τῶν ὁποίων οἱ μισθοὶ ἔχουν αὐξηθῆ ὑπερμέτρως, προστατεύονται ὑπὸ τῶν συνδικάτων των ἀλλ' οἱ ὁποῖοι ἔχουν παύσει νὰ εἶναι ἀφωσιωμένοι εἰς τὸ ἐπάγγελμά των καὶ, διὰ τὴν ἰδικήν των εὐκολίαν, δίδουν ὀλιγωτέραν ἐργασίαν εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ εἶναι ἀνεκτικοὶ εἰς τὰ ζητήματα τῆς πειθαρχίας.

Ὑπέρογκα τὰ κέρδη τῶν πολυεθνικῶν ἑταιριῶν πετρελαίου

Καὶ δὲν ξέρουν τί νὰ τὰ κάμουν

ΡΩΜΗ. Ἴσως ἡ πιὸ ψευδὴς εἴδηση τῆς ἐποχῆς μας, ἦταν ὅτι περνᾶμε ἐνεργειακὴ κρίση. Γιατὶ οἱ πολυεθνικὲς ἑταιρίες πετρελαίου εἶναι πιὸ δυνατὲς ἀπὸ ποτέ. Τὸ μοναδικό τους πρόβλημα εἶναι τὸ πῶς νὰ διαθέσουν τὰ ὑπέρογκα κέρδη ποὺ θὰ κάνουν τὰ ἑπόμενα τέσσερα χρόνια.

Ἡ Ἔξον, ἡ Μόμπιλ, ἡ Τεξάκο, ἡ Στάνταρ Ὄϊλ τῆς Καλιφόρνια, καὶ ἡ Γκάλφ, πέντε ἀμερικανικὲς μαζὶ μὲ τὴν Μπρίτις Πετρόλεουμ, ποὺ εἶναι ἀγγλικὴ καὶ τὴν Σέλλ, ἀγγλο-ολλανδικὴ εἶναι οἱ «7 ἀδερφὲς» οἱ ἰσχυρότερες ἑταιρίες πετρελαίου στὸν κόσμο.

Ὅταν τὸ 1973 οἱ Ἄραβες ἀναστάτωσαν τὴ Δύση μὲ τὸ ἐμπάργκο ποὺ ἐπέβαλαν στὶς ἑξαγωγὲς πετρελαίου ἀπὸ τὶς πετρελαιοπαραγωγὲς χώρες τῆς Μ. Ἀνατολῆς καὶ τοῦ Περσικοῦ ἀπειλώντας τὴ σιγουριὰ τῆς ἐνεργείας, πολλοὶ πίστευαν ὅτι ἄρχιζε τὸ τέλος τοῦ πλούτου καὶ τῆς δύναμής τους.

Ἀναθαρρυμένες ἀπὸ τὸν πεντα πλασιασμὸ τῆς τιμῆς τοῦ πετρελαίου μετὰ τὸ «ἐμπάργκο», οἱ ἐξαγωγικὲς χῶρες ποὺ εἶχαν συνασπισθεῖ στὸν ΟΠΕΚ (Ὀργανισμὸ Πετρελαιοπαραγωγῶν χωρῶν) προχώρησαν στὶς ἐθνικοποιήσεις τῶν πηγῶν καὶ ἄρχισαν νὰ ἀπειλοῦν τὴν παραχώρηση τῶν δραστηριοτήτων τους στὶς «ἑπτὰ ἀδερφὲς».

Μαζὶ μὲ τὴ διαμόρφωση τῶν νέων τιμῶν, στὶς καταναλωτικὲς χῶρες, ἄρχισε νὰ διαδίδεται ὅτι τὸ τέλος τῶν ἑταιριῶν πετρελαίου ἦταν ἀναπόφευκτο, λόγω τῆς φυσικῆς ἐξαντλήσεως τῶν πηγῶν.

Τὰ γεγονότα ὅμως διέψευσαν τὶς ἀπαισιόδοξες διαδόσεις.

Οἱ νέες πηγὲς ποὺ ἀνακαλύφθηκαν στὴν Ἀλάσκα, στὴ Βόρειο Θάλασσα καὶ στὸν κόλπο τοῦ Μεξικοῦ, ἔδειξαν τὴν πλάνη ποὺ ἐπικρατοῦσε σχετικὰ μὲ τὴν ἐξάντληση τῶν πηγῶν ἐνεργείας. Ἔτσι, σήμερα, μετὰ ἀπὸ πέντε χρόνια «ἐνεργειακῆς κρίσης», ἡ δύναμη τῶν «ἑπτὰ ἀδελφῶν» εἶναι μεγαλύτερη ἀπὸ ποτέ. Τὸ πρῶτο τρίμηνο αὐτοῦ τοῦ χρόνου, πούλησαν τὸ 38% τοῦ παγκόσμιου πετρελαίου, ἀριθμὸς ποὺ δὲν εἶναι καθόλου μικρότερος ἀπὸ τὰ ἀντίστοιχα ποσοστὰ πρὶν τὸ 1973.

Ἀλλὰ καὶ στὸ πολιτικὸ ἐπίπεδο ἀπέδειξαν τὴ δύναμή τους. Κατόρθωσαν νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἀμερικανικὴ κυβέρνηση καὶ τὸ Κογκρέσσο νὰ θεσπίσουν ἐναντίον τους τὸν ἀντιμονοπωλιακὸ νόμο.

Ὅλ' αὐτὰ δὲν σημαίνουν ὅτι ἡ ζωὴ τῶν «ἑπτὰ ἀδελφῶν» εἶναι τὸ ἴδιο εὔκολη, ὅσο πρὶν τὸ 1973. Ἡ κατανάλωση πετρελαίου ἔχει πέσει σημαντικά, ἰδιαίτερα στὴν Εὐρώπη. Σ' αὐτὸ ἔχει συμβάλλει καὶ ἡ ὑποτίμηση τοῦ δολλαρίου, ποὺ ἐνέτεινε τὴ μείωση τῶν κερδῶν γιὰ τὶς ἑταιρίας πετρελαίου. Μόνο ἡ Σέλλ, ἡ Στάνταρ Ὄϊλ τῆς Καλιφόρνιας καὶ ἡ Μόμπιλ δήλωσαν τὸ 1977 μεγαλύτερα κέρδη ἀπ' ὅ,τι τὰ τελευταῖα 5 χρόνια.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι, οἱ «ἑπτὰ ἀδελφὲς» κατόρθωσαν νὰ ξεπεράσουν ἀνώδυνα μιὰ κρίση ποὺ εἶχε χαρακτηριστικὰ πραγματικοῦ σεισμοῦ. Καὶ σήμερα οἱ προβλέψεις γιὰ τὸ ἔτος 1980, ποὺ θὰ ἀρχίσουν νὰ κυλᾶνε στὰ ταμεῖα τῶν ἑταιριῶν τὰ κέρδη ἀπὸ τὶς ἐπενδύσεις στὴν Ἀλάσκα, στὸν κόλπο τοῦ Μεξικοῦ καὶ στὴ Βόρειο Θάλασσα, εἶναι πολὺ πιὸ αἰσιόδοξες (γιὰ τὶς ἑταιρίες): Κέρδη ἄνευ προηγουμένου, τόσα ποὺ δὲν θὰ ξέρουν πῶς νὰ τὰ διαθέσουν!

Τὸ μυστικὸ τῶν ἑταιριῶν αὐτῶν βρίσκεται κυρίως στὶς διαστάσεις τους:

Ὅλες εἶναι κολοσσιαῖες καὶ συγκαταλέγονται ἀνάμεσα στὶς 11 μεγαλύτερες βιομηχανίες τοῦ κόσμου. Τὰ (δηλωμένα) κέρδη τους κυμαίνονται μεταξὺ τὸ λιγότερο 25 καὶ τὸ περισσότερο 100 δισεκατομμύρια δραχμὲς. Καὶ οἱ ἑπτὰ εἶναι πολυεθνικὲς Ὅλες ἐλέγχουν ὅλα τὰ στάδια παραγωγῆς τοῦ πετρελαίου.

Ἴσως, ἔρθει κάποτε πραγματικά, ἡ ἐξάντληση τῶν κοιτασμάτων πετρελαίου στὴ γῆ. Ἔχοντας προβλέψει αὐτὴν τὴν περίπτωση, οἱ «ἑπτὰ ἀδελφὲς» ἔχουν ἐπεκτείνει τὶς ἐπιχειρήσεις τους στὶς ἔρευνες γιὰ κοιτάσματα οὐρανίου καὶ γιὰ τὴν χρησιμοποίηση τῆς ἡλιακῆς ἐνεργείας. Μερικὲς προσανατολίζονται καὶ πρὸς τὴ μεταλλουργία. Τὸν περασμένο χρόνο ἡ Σέλλ παρήγαγε καὶ πούλησε ἀλουμίνιο, τσίγκο καὶ νίκελ, ἀξίας 50 δισεκατομμυρίων δραχμῶν.

Καὶ μόνο αὐτὴ ἡ ἐπιχείρηση θὰ ἀρκοῦσε γιὰ νὰ συμπεριλαμβάνεται ἡ ἑταιρία ἀνάμεσα στὶς 100 πρῶτες βιομηχανίες τοῦ κόσμου, χωρὶς δηλαδὴ νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψη οἱ ἐπιχειρήσεις μὲ τὰ πετρέλαια τῆς ἴδιας ἑταιρίας.

Τὸ μέλλον τῶν «ἑπτὰ ἀδελφῶν» ἐξαρτᾶται ἄμεσα ἀπὸ τὸ πῶς θὰ διαθέσουν τὰ τελευταῖα κέρδη τους ἀπὸ τὶ πετρέλαια. Μερικὲς θὰ στραφοῦν σὲ ἀναζητήσεις ἄλλων πηγῶν ἐνεργείας, ἄλλες θὰ μποῦν σὲ νέες ἐπιχειρήσεις, ποὺ δὲν θὰ ἀφοροῦν τὸ πετρέλαιο ἢ ἄλλες ἐνεργειακὲς πηγές, καὶ γιὰ ἄλλες εἰκάζεται ὅτι θὰ προτιμήσουν νὰ μοιράσουν τὰ κέρδη στοὺς μετόχους.

ΟΜΟΝΟΙΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ 6—12.30
Μία ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες διεθνεῖς ἐπιτυχίες!
ΠΗΤΕΡ ΦΟΝΤΑ
ΤΖΑΚ ΝΙΚΟΛΣΟΝ
ΞΕΝΟΙΑ ΣΤΟΣ ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΣ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
Α' βραβεῖον φεστιβὰλ Καννῶν!
Α' βραβεῖον Ἀνδρικοῦ Ρόλου!

Η ΤΡΙΤΗ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΗ

Ἕνας βιομηχανικὸς γίγας κυοφορεῖται στὴν Κίνα

Ἀμερικανοὶ καὶ Εὐρωπαῖοι βοηθοῦν τὴν ἀνάπτυξή του ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΩΦΕΛΗΘΟΥΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ

ΛΟΝΔΙΝΟ. (Ἰδ. Ὑπηρ.). Γιὰ νὰ βρεῖ κανεὶς τὶς βαθύτερες αἰτίες τῶν διαφωνιῶν καὶ τῶν ἀντιθέσεων, ποὺ χωρίζουν σήμερα, μὲ τρόπο ἀγεφύρωτο, τὴν Κίνα καὶ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση, θὰ πρέπει νὰ ἀφήσει τὸ χῶρο τῶν ἰδεολογιῶν καὶ τῶν δογμάτων καὶ νὰ πατήσει στὸ ἔδαφος τῆς πραγματικότητας καὶ μόνο. Τότε δὲ θὰ δυσκολευτεῖ νὰ δεῖ ὅτι οἱ διαφορὲς ἀνάμεσα στὶς δύο σοσιαλιστικὲς χῶρες εἶναι οἱ ἴδιες μ' ἐκεῖνες ποὺ θὰ ἦταν κι' ἂν βρίσκονταν κάτω ἀπὸ ἄλλο κοινωνικὸ σύστημα —εἶναι δηλαδὴ διαφορὲς γεωπολιτικὲς καὶ ἀντιθέσεις μεγάλων δυνάμεων, καὶ δὲν ἔχουν παρὰ μακρινὴ μόνο σχέση μὲ θέματα καλύτερου ἢ χειρότερου σοσιαλισμοῦ, μεγαλύτερης ἢ μικρότερης ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τὴν περίφημη ἰδεολογικὴ «ὀρθοδοξία».

Ἡ χώρα ποὺ πρόλαβε ν' ἀναπτυχθεῖ νωρίτερα, ποὺ βρίσκεται σήμερα σ' ἕνα στάδιο ὑψηλῆς ἐκβιομηχανίσεως καὶ κατέχει τὴ θέση τῆς δεύτερης βιομηχανικῆς χώρας τοῦ κόσμου, δηλαδὴ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση, ἀνησυχεῖ τὴ χώρα ποὺ ἔχει βραδύνει στὴν ἀνάπτυξή της, ποὺ τώρα μόλις μπαίνει ἀποφασιστικὰ στὸ στάδιο τῆς ἐκβιομηχανίσεως, δηλαδὴ τὴν Κίνα. Οἱ ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν τσαρικὴ ἰμπεριαλιστικὴ ἐξόρμηση πρὸς τὶς ἀκτὲς τοῦ Εἰρηνικοῦ μένει ζωντανὴ στὴν κινεζικὴ μνήμη, βαραίνει στὶς σχέσεις τῶν δύο χωρῶν, ἀλλὰ περισσότερο ἀκόμη βαραίνει ἡ προοπτικὴ τοῦ μέλλοντος.

Ἡ Κίνα, ποὺ λογαριάζει νὰ ἐκπορθήσει τὶς πόλεις τῆς βιομηχανικῆς κοινωνίας ὡς τὸ τέλος τοῦ αἰώνα, θὰ ἔχει πάνω ἀπὸ 1,5 δισεκατομμύριο κατοίκους καὶ περιορισμένες πηγὲς πρώτων ὑλῶν, Ποιὸς θὰ εἶναι λοιπὸν ὁ παγκόσμιος ρόλος αὐτοῦ τοῦ βιομηχανικοῦ γίγαντα ποὺ γεννιέται, ὅταν θὰ ἔχει φτάσει στὴν ἐπίτευξη τῶν στόχων ποὺ βάζει καὶ στὶς προθεσμίες ποὺ θέτει στὸν ἑαυτό του;

Οἱ Βρεταννοὶ ἄρχισαν ἤδη νὰ διερωτῶνται σοβαρὰ γιὰ ὅλα αὐτά. Ὁ «Ἐκόνομιστ», μάλιστα, προχώρησε ὡς τὸ σημεῖο νὰ θυμηθεῖ τὸν «κίτρινο κίνδυνο» σὲ περίπτωση στενότερης συνεργασίας Κίνας — Ἰαπωνίας, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει πὼς τὰ προβλήματα ποὺ ἔθεσε δὲν εἶναι ρεαλιστικά. Τὸ πρῶτο, καὶ βασικὸ πρόβλημα ποὺ θέτει ἡ βρεταννικὴ οἰκονομικοπολιτικὴ ἐπιθεώρηση, εἶναι:

Αὐτὴ τὴ στιγμὴ τὰ συμφέροντα τῆς Κίνας συμπίπτουν σὲ πολλὰ σημεῖα μὲ τὰ συμφέροντα τῆς Δύσεως. Ἀλλὰ ἡ Κίνα μπορεῖ νὰ εἶναι ἕνας πραγματικὰ ἀξιόπιστος φίλος γιὰ τὴ Δύση, ὥστε νὰ βασιστοῦν οἱ δυτικὲς χῶρες στὴ φιλία της;

Ἀναλύοντας αὐτὸ τὸ γενικὸ ἐρώτημα στὰ στοιχεῖα του, ὁ «Ἐκόνομιστ» θέτει μερικὰ σημαντικότατα προβλήματα, ποὺ θὰ προκύψουν στὸ μέλλον, ἀλλὰ ποὺ τὰ θεμέλιά τους μπαίνουν σήμερα. Καὶ πιὸ συγκεκριμένα:

Συμφέρει στὴ Δύση νὰ βοηθήσει στὴ δημιουργία — ὡς τὸ 2000—μιᾶς βιομηχανικῆς Κίνας μὲ 1,5 δισεκατομμύριο κατοίκους, δηλαδὴ στὴ δημιουργία μιᾶς Κίνας ποὺ θὰ βρίσκεται στὸ σημερινὸ ἐπίπεδο τῆς Βρετανίας, ἀλλὰ θὰ εἶναι 25 φορὲς μεγαλύτερη;

Αὐτὸ τὸ βιομηχανικὸ τέρας ποὺ θὰ γεννηθεῖ τὸ βλέπει σήμερα ἡ Δύση σὰν ἀντίβαρο πρὸς τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ τὸ ὑποστηρίζει. Ἀλλὰ ποιὲς ἐγγυήσεις ἔχει ὅ τι αὔριο αὐτὸς ὁ νεαρὸς γίγαντας δὲν θὰ στραφεῖ ἐναντίον ἐκείνων ποὺ τὸν βοήθησαν νὰ μεγαλώσει;

Πῶς θὰ λύσει μιὰ βιομηχανικὴ Κίνα τὸ πρόβλημα τῶν πρώτων ὑλῶν της;

Η ΚΙΝΑ ΘΑ ΔΕΧΘΕΙ ΞΕΝΕΣ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ δὲν διακρίνονται, σίγουρα γιὰ τὴ πρωτοτυπία τους, ἀλλὰ αὐτὸ δὲ σημαίνει πὼς δὲ συνοψίζουν μερικὰ ἀπὸ τὰ προβλήματα ποὺ ἀνακύπτουν γιὰ κάθε σκεπτόμενο ἄνθρωπο, μόλις ξεφύγει ἀπὸ τὴ σφαῖρα τῆς «δυαρχίας» στὴν ὁποία ἡ παρουσία δύο ὑπερδυνάμεων μᾶς συνήθισε ὡς τώρα νὰ ζοῦμε, καὶ περάσει στὴ σφαῖρα αὐτῆς τῆς παράξενης..., τρόϊκας ποὺ πάει νὰ δημιουργηθεῖ: μὲ τὸ ἅρμα τῆς παγκόσμιας οἰκονομίας καὶ τὴς παγκόσμιας πολιτικῆς νὰ σέρνεται ἀπὸ τρία ἄλληλο μισούμενα ἄλογα ἡ κατάσταση δὲν διαγράφεται καθόλου ρόδινη.

Ὡστόσο, ἐρωτήματα αὐτοῦ τοῦ τύπου ἔχουν μᾶλλον ἀκαδημαϊκὸ χαρακτήρα. Τὸ ζήτημα δὲν εἶναι ἂν ἡ Δύση θέλει ἢ δὲν θέλει νὰ βοηθήσει στὴν ἀνάπτυξη τῆς Κίνας, οὔτε ἂν πρέπει ἢ δὲν πρέπει νὰ ἀναπτυχθεῖ ἡ Κίνα. Ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ ἡ ἡγεσία αὐτῆς τῆς τεράστιας χώρας ἀποφάσισε νὰ προχωρήσει στὴν ἐκβιομηχάνιση, ἀφήνοντας κατὰ μέρος τὰ ἐξαλλαὲ παναστατικὰ ὁράματα τῆς χήρας τοῦ Μάο καὶ τῆς ὁμάδας της, ἡ Κίνα θὰ γίνει βιομηχανικὴ δύναμη μὲ τὴ βοήθεια τῆς Δύσης ἢ χωρὶς αὐτήν. Ὁ οἰκονομικὸς ἀποκλεισμὸς ποὺ ἐφάρμοσε ἡ Δύση στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση στὴ διάρκεια τοῦ μεσοπολέμου καὶ ὕστερα στὴ διάρκεια τοῦ ψυχροῦ πολέμου, δὲν ἐμπόδισε τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση νὰ γίνει βιομηχανικὴ ὑπερδύναμη.

Τὸ μόνο, ἑπομένως ποὺ μένει στὴ Δύση εἶναι νὰ ἐπωφεληθεῖ... ὅσο εἶναι καιρὸς ἀπὸ τὶς ἀνάγκες τῆς Κίνας σὲ προμήθεια τεχνολογίας, βιομηχανικῶν προϊόντων, βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων — καὶ ὅπλων φυσικὰ — ἀφήνοντας τὴ ζωὴ νὰ λύσει τὰ προβλήματα ποὺ θὰ προκύψουν ἀπὸ τὴ νέα αὐτὴ ἐξέλιξη, ποὺ θὰ βάλει τὴ σφραγίδα της στὸν κόσμο τοῦ 21ου αἰῶνα.

Κι' αὐτὴ φαίνεται πὼς εἶναι ἡ ἀπόφαση τῶν δυτικοευρωπαϊκῶν χωρῶν, ποὺ σπεύδουν νὰ προλάβουν τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ποὺ ἔχουν ἤδη ξεκινήσει γιὰ μιὰ εὐρύτατη οἰκονομικὴ συνεργασία μὲ τὴν Κίνα, ἰδιαίτερα στὸν τομέα τῆς δημιουργίας ἑνὸς σύγχρονου στρατοῦ, ἐφοδιασμένου μὲ τὰ πιὸ σύγχρονα, ἀλλὰ καὶ τὰ πιὸ προσαρμοσμένα στὶς συνθῆκες καὶ τὶς ἀνάγκες τῆς Κίνας ὅπλα καὶ σὲ ἠλεκτρονικὸ ἐφοδιασμό. Τὸ ἐνδιαφέρον τῶν δυτικοευρωπαϊκῶν χωρῶν ἀναζωπυρώθηκε σὲ μεγάλο βαθμὸ μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐπισκέψεως τοῦ προέδρου τῆς Κίνας στὶς δύο εὐρωπαϊκὲς — βαλκανικὲς χῶρες. Πρᾶγμα ποὺ δείχνει — ἢ ἀφήνει νὰ ὑπονοηθεῖ — πὼς οἰκονομικοὶ κύκλοι τῆς Εὐρώπης ποὺ ἐνδιαφέρονται γιὰ μεγάλα ἀνοίγματα πρὸς τὴ νέα ἀγορὰ τῆς Ἀ... Ἀνατολῆς δὲν θὰ εἶχαν ἀντίρ... ση νὰ ἐπικοινωνοῦν μὲ τὴν κ... μέσω... Μαύρης Θάλασσας. Ἀ... τὶ σίγουρα ἕνα κινεζικὸ πρό... νεῖο σὲ λιμάνι τῆς Μαύρης Θά... σας, ὅπως ἡ Κωνσταντζα, δὲν ἔχει σὰν μοναδικὸ του σκ... τὴν ἀνάπτυξη τῶν ρουμανικῶν οἰκονομικῶν σχέσεων, σ... ἀσφαλῶς, τὴν «κατασκοπεία» βάρος τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσ... Αὐτὸ τὸ τελευταῖο θὰ μπορ... νὰ γίνει καὶ χωρὶς προξε... Μπορεῖ ὅμως νὰ βοηθήσει σ... τικὰ στὴν διεκπεραίωση ὑπο... ων ἀνάμεσα στὴν μακρινὴ χ... τοῦ Χούα καὶ στὶς εὐρωπαϊκὲς πιχειρήσεις.

Τὸ ἔδαφος φαίνεται πάντω... τι ἄρχισε νὰ προετοιμάζ... καὶ μὲ τὶς ἐπισκέψεις εὐρω... ϊκῶν ἀντιπροσωπειῶν στὴ μ... μαοϊκὴ Κίνα, ποὺ ἔκαναν ἐπ... πια μελέτη τῶν ἀναγκῶν σὲ ἐ... γωγὲς καὶ τεχνολογία, τῶν ὁ... πληρωμῆς καὶ τῶν ἀνταλλ... σὲ εἶδος.

Ἡ ὀμορφιὰ κοστίζει πολλὰ ἑκατομμύρια

Οἱ γυναῖκες δαπανοῦν τεράστια ποσὰ γιὰ τὰ καλλυντικά τους

ΡΩΜΗ. Σ' ὅλες τὶς προηγμένες χῶρες, τὸ «κυνήγι τῆς ὀμορφιάς» κοστίζει πανάκριβα. Δεκάδες ἑκατομμύρια ξοδεύονται γιὰ τὴν ἀγορὰ καλλυντικῶν καὶ γιὰ τὴν περιποίηση τοῦ προσώπου σὲ ἰνστιτοῦτα καλλονῆς, ἀκόμα καὶ εἰδικὲς κλινικές.

Ἀλλὰ τόσα γεμίζουν τὰ ταμεῖα τῶν γυμναστηρίων, ποὺ ὑπόσχονται «θαύματα» μέσα σὲ λίγες ἑβδομάδες, γιὰ τὴν ἀπόκτηση ἑνὸς κορμιοῦ, ἀπαλλαγμένου ἀπὸ τὰ περιττὰ κιλὰ καὶ τὴν κυταρίτιδα. Καὶ ὁλόενα καὶ περισσότεροι Εὐρωπαῖοι, μιμούμενοι τὸ παράδειγμα τῶν Ἀμερικανῶν φοροῦν κάθε Κυριακὴ τὴν ἀθλητικὴ φόρμα καὶ τὰ λαστιχένια παπούτσια καὶ γεμίζουν τὰ πάρκα καὶ τοὺς ἄδειους δρόμους τῶν προαστίων, ὅπου ἐπιδίδονται στὸ τρέξιμο, ἀναζητώντας μ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ἕνα διέξοδο στὴν καθιστικὴ ζωὴ μιᾶς ὁλόκληρης ἑβδομάδας.

ΚΑΙ ΕΞΩΤΙΣΜΟΣ

Ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅσους θέλουν νὰ συνδυάσουν τὴ σωματικὴ ἀγωγὴ μὲ τὸν ἐξωτισμό, ὑπάρχουν τὰ κατάλληλα κέντρα: σὲ πολλὲς εὐρωπαϊκὲς πρωτεύουσες ξεφυτρώνουν σὰν μανιτάρια σχολὲς γιόγκα ὅπου ὑπόσχονται τὴν πνευματικὴ ἠρεμία καὶ τὴν τέλεια σωματικὴ κατάσταση.

Παράλληλα, παρατηρεῖται συνωστισμὸς στὰ δημόσια γήπεδα καὶ τὰ κολυμβητήρια, γιὰ τὴν τόσο πολυπόθητη σωματικὴ ἄσκηση.

ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Τὸ «κυνήγι τῆς ὀμορφιᾶς» ἔπαψε πάντα νὰ ἀποτελεῖ προνόμιο τῶν γυναικῶν. Σύμφωνα μὲ στατιστικὰ στοιχεῖα, ἡ αὔξηση τῆς κατανάλωσης καλλυντικῶν καὶ σαμπουὰν καὶ λοσιὸν γιὰ τὰ μαλλιά, ὀφείλεται καὶ στὸ γεγονὸς ὅτι τώρα πιὰ καὶ οἱ ἄνδρες ἐνδιαφέρονται τὸ ἴδιο μὲ τὶς γυναῖκες γιὰ τ